

שאול אלוביץ' ת.ז. 042089367
ע"י ב"כ עוה"ד זיק חן, שי אילון ותאיר בן שושן
ממשרד חן, יערי, רוזן עוזר ושות'
רח' ויצמן 2 תל-אביב
טל': 03-6932077; פקס': 03-6932082

(להלן: "העותר")

איריס אלוביץ' ת.ז. 056381353
ע"י ב"כ עוה"ד מיכל רוזן עוזר ונעה פירר
ממשרד חן, יערי, רוזן עוזר ושות'
רח' ויצמן 2 תל-אביב
טל': 03-6932077; פקס': 03-6932082

(להלן: "העותרת")

- נ ג ד -

היועץ המשפטי לממשלה ומ"מ פרקליט המדינה
משרד המשפטים, רח' צלאח א-דין 29, ירושלים

(להלן: "המשיב")

עתירה למתן צווים ולקיום דיון דחוף

בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן צו על תנאי המופנה למשיב, והמורה לו לבוא וליתן טעם:

1. מדוע לא יורה על פתיחה בחקירה פלילית בתלונת העותרים בדבר ביצוע עבירות בדרך של הדלפת חומר חקירה והעברת מידע בדרך של תדרוכים מגמתיים לכלי התקשורת;
2. מדוע לא ינקוט לאלתר בכל האמצעים החוקיים העומדים לרשותו למניעת הדלפות והעברת מידע אסורה מכאן ולהבא.

בית המשפט הנכבד יתבקש לחייב את המשיב בהוצאות העותרים בעתירה זו, לרבות שכ"ט עו"ד.

כן מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על בירור דחוף של עתירה זו, בהתחשב בנסיבות העתירה כמפורט להלן.

כל ההדגשות בעתירה זו הוספו על-ידי הח"מ, אלא אם נאמר אחרת.

פתח דבר

בפתחה של העתירה נבקש להבהיר ולהדגיש:

ראשית, העתירה מכוונת נגד מחדלו של המשיב להפעיל את הסמכויות המצויות בידו להורות על חקירה ואיתור האחראים להדלפות והעברת מידע על דרך תדרוכים מגמתיים, שנראה שמתבצעים על ידי גורמים ברשויות האכיפה והתביעה ויכול שגם על ידי חלק מעדי התביעה.

רשויות האכיפה והתביעה מחזיקות בידיהן סמכויות וכוחות עצומים והן מחויבות שלא לעשות בהם שימוש באופן בלתי חוקי באמצעי התקשורת. החובה החלה על עובדי הציבור היא להימנע ממסירת מידע שהגיע לידיהם מכוח תפקידם. חובה זו, החקוקה בחוק העונשין, מחייבת ואכיפתה חשובה. זו הסיבה שהעותרים פנו למשיב בבקשה שיורה על חקירת הדלפות ותדרוכים פסולים, וזה הטעם שביסוד עתירה זו.

לעניין האיסור על הדלפות והעברת מידע יש הבחנה חדה בין מערכות אכיפת החוק לבין ההגנה. לא רק מחמת שהוראות החוק הספציפיות חלות רק על עובדי הציבור, אלא גם מתוך עקרונות יסוד של המשפט.

כוחותיה וסמכויותיה העודפים של מערכת אכיפת החוק ביחס לנתקרים ונאשמים הם עצומים. סמכויותיה ניתנות לה מכוח היותה גוף ציבורי, שאינו אמור להתנהל כאדם פרטי אלא כחלק ממערכת האמונה על שמירת האינטרס הציבורי, בכללו הגינות ההליכים הפליליים. משכך, לא ניתן לקבל עמדה, המושמעת תדיר כתירוץ נגד חקירת הדלפות, המבקשת לגזור גזירה שווה בין מערכת אכיפת החוק לבין אנשים פרטיים בכל הנוגע לשיח מול התקשורת.

ודאי שלא ניתן לבוא בציפיות כלפי אדם פרטי, הדומות לאלה שיש כלפי אנשי מערכות האכיפה, מקום שבו חזקת החפות של האדם הפרטי הנמצא תחת חקירה ומשפט, כבודו וזכותו להליך הוגן - נרמסים תחת מתקפת הדלפות ותדרוכים.

החשוב הוא שלא ינוצלו כוחותיה העודפים של מערכת האכיפה כדי להשפיע באופן אשר עלול להביא לזיהום ההליך המשפטי ולפגיעה קשה בזכותם של העותרים ובזכותם של חשודים ונאשמים אחרים, להליך הוגן.

ככל שהדברים אמורים בעדי התביעה, הרי שהם מוזהרים במסגרת חקירותיהם בדבר האיסור המוטל עליהם שלא לשוחח על תכני חקירתם עם איש מלבד עורכי דינם. מובהר להם על ידי רשויות האכיפה, ללא כחל וסרק, שפעולה בניגוד לכך עלולה להביא לחקירתם בחשד לשיבוש מהלכי משפט.

שנית, עתירה זו אינה מתעלמת ממציאיות החיים של שנת 2020. אין חולק שבעידן של מהפיכת מידע, משתנה מעמדה של התקשורת, מרכזיותה, ידיעותיה ותפוצתן. דווקא מתוך הכרה במציאות החיים יש הכרח לשרטוט גבולות, במיוחד בכל הנוגע להליכים פליליים. גבולות אלה נדרשים לא לתקשורת, אלא לגורמים שמעבירים לה מידע - בדגש על מקום בו מדובר בהעברת מידע על ידי עובדי ציבור או גורמים שיש עליהם חובה שלא להעביר מידע כזה.

ודוק, בית משפט נכבד זה אינו נדרש "לייצר" כללים יש מאין. הכללים קיימים בספר החוקים והם ברורים ומחייבים. בית משפט נכבד זה מתבקש להורות למשיב לפעול כדי שהוראות הדין הנוגעות להעברת מידע על ידי עובדי ציבור ועדי תביעה לא יהפכו לאות מתה. אם בענייננו - שבו נפרצו כל הסכרים, דיווחים בתקשורת מבהירים שהם נסמכים על דברי מקורות ברשויות האכיפה ופרסומים כוללים ראיונות פומביים עם עדי תביעה - לא יעשה דבר, אזי לא ניתן לדמיין מקרה שבו ראוי יהיה לעשות כן.

שלישית, עתירה זו אינה יוצאת נגד זכות הציבור לדעת. זכות חשובה זו זוכה להכרה, בין היתר, בניהולם של משפטים פומביים (בעניינם של העותרים המשפט ממילא החל), בסיקור תקשורתי נרחב לדיונים, ודיון ציבורי ער בעקבות זאת. כל אלה הם נדבכים חשובים בדמוקרטיה. עם זאת, אין להסכין עם הדלפות פסולות והעברת מידע אסורה תוך שימוש ציני בזכות חשובה זו כפי שנעשה במקרה דנן.

רביעית, הסעד המבוקש מתייחס להדלפות ולתדרוכים. בעוד הדלפות הנעשות על ידי גורם אכיפה הן אסורות על פי חוק, לא כל תדרוך עיתונאי ומפגש עמו מהווה עבירה על החוק. ברור וידוע שמפגשים של גורמי אכיפה עם עיתונאים מתקיימים וככלל, אין בהם פסול. אולם, ואת זאת יש לחדד במסגרת עתירה זו, רק בתנאי שמטרתם של תדרוכים אלה היא קידום אינטרס ציבורי לגיטימי ובדרך שלא תפגע באינטרסים מוגנים של שמירה על טוהר החקירה והמשפט, כבוד הנחקר והנאשם וזכותם להליך הוגן.

תדרוכים מגמתיים הנלווים להדלפות לא חוקיות, שלא זו בלבד שהם מאששות אותן, אלא מלוות אותן בפרשנות המבקשת לתמוך בעמדת התביעה תוך רמיסה של אינטרסים מוגנים אלה, הם פסולים ולא חוקיים. לעתים פגיעתם אף קשה הרבה יותר מזו של הדלפה סתם. בסופו של דבר מביאים תדרוכים פסולים אלה גם לפגיעה קשה ביותר באמון הציבור במערכת אכיפת החוק. גם נגד תדרוכים אלה מכוונת העתירה.

א. רקע עובדתי

- נגד העותרים נוהלה חקירת משטרה, שבסיומה ולאחר שימוע שנערך להם מטעמו של המשיב, הוגש נגדם כתב אישום לבית המשפט המחוזי בירושלים בפרשה הידועה בכינויה "פרשת 4000" (ת.פ. 67104-01-20 מ"י נ' בנימין נתניהו ואח').

2. במהלך החקירה המשטרתית, כמו גם לאחר סיומה ובמהלך הליכי השימוע ולאחריהם, פורסמו בכלי התקשורת פרסומים רבים - מאות במספר - המבוססים על הדלפות של חומר חקירה מן החקירה המשטרתית, מלוות בתדרוכי כתבים, אשר בחלק גדול של המקרים הביאו דברים בשם אומרים: "בכיר במערכת אכיפת החוק"; "גורמים בכירים במשטרה"; "גורמים בכירים בפרקליטות" ועוד ברוח זו. בדומה, התפרסמו גם הדלפות מתוך דיוני התביעה בעניינם של העותרים. דוגמא מובהקת, אחת מני רבות, היתה פרסום אשר סקר עובר להחלטה בדבר הגשת כתב אישום בכפוף לשימוע, את העמדות השונות של פרקליטי התביעה, 23 במספר, ביחס לפרשיות שנחקרו.

הכתבה הנושאת כותרת "הכירו את 23 הפרקליטים המכריעים את גורל נתניהו" ("גלובס", חן מענית, מיום 25/1/19) מצ"ב כנספח א' לעתירה.

3. חלק גדול מהפרסומים שהתבססו על הדלפות כאמור – התרחש עוד לפני שחומר החקירה המשטרתית נמסר לבאי-כוחם של העותרים, או לבאי כוחם של מי מהחשודים האחרים בפרשות שנחקרו.

4. ההדלפות והתדרוכים המשיכו גם לאחר השימוע והקצינו, כפי שנראה להלן, עובר לתחילת משפטם של העותרים ובסמוך לאחריו.

5. בטרם נפרט את האירועים אשר בעניינם מתבקשים הסעדים בעתירה זו ועל מנת להשלים את תמונת הרקע העובדתי הרלבנטי לה, יש להביא גם את פנייתם של הח"מ למשיב מיום 20/5/20, מספר ימים לפני ישיבת ההקראה שנקבעה בתיק, אגב שידור תכנית "המקור" בערוץ 13 (להלן: "הפניה" או "הפניה הראשונה").

6. בפניה, הופנתה תשומת לבו של המשיב לכך שבקדימון לתכנית שתוכננה לשידור למחרת היום, הבטיח הערוץ לצופיו מעין תכנית 'ריאליטי' שבמרכזה "המשפט הדרמטי של המדינה", "ללא מתווכים, ללא צנזורים, ללא מעוותים", "אירוע טלוויזיוני חסר תקדים", "שמנו יד על חומר הראיות העצום בפרשה", "העדים האמיתיים יהיו שם", "התביעה וההגנה ראש בראש", "האם שאל אלוביץ' שיחד את ראש הממשלה בנימין נתניהו, בואו לשפוט בעצמכם". הקדימון הסתיים בהבטחה: "המשפט הפומבי של נתניהו נפתח כבר בחמישי בערוץ 13".

הקדימון מיום 19/4/20 לתכנית "המקור" (מיום 21/5/20) ניתן לצפייה בחשבון הרשת החברתית פייסבוק של ערוץ 13¹, והוא מצורף לשם הנוחות על גבי החסן נייד מצ"ב כנספח ב' לעתירה.

7. בפניה למשיב, עמדו הח"מ על מעשה השיבוש המהותי והחמור של הליכי המשפט הצפוי להתרחש, במיוחד על רקע העובדה שבקדימון גם נצפה אחד מעדי התביעה מתראיין בנושא עליו נחקר במשטרה כשהוא מפר איסור מפורש שחל עליו לשוחח בנושא עדותו עם גורם כלשהו (האיסור המפורש עליו הוחתם צורף כנספח לפניה). מכיוון שהקדימון הבטיח לצופי הערוץ שמדובר ב"עדים" היה ברור

¹ <https://www.facebook.com/Hamakor.tv/videos/3054776824545071>

שמלבד העד שהופיע בקדימון, התראיינו לתכנית עדים נוספים. נוכח האמור לעיל ביקשו העותרים כי המשיב יעשה שימוש בסמכויותיו וימנע ביצוען של עבירות.

פניית העותרים מיום 20/05/20 באמצעות באי כוחם למשיב מצ"ב כנספח ג' לעתירה.

8. ביום ד', 21/5/20, יום שידור התכנית, נתקבלה אצל הח"מ תשובתו של המשיב, כדלקמן: **"לאחר שנדרשנו למכלול ההיבטים המשפטיים ולנסיבות העניין, לא מצאנו מקום לפעול כבקשתכם"**.

תשובת המשיב מיום 21/5/20 מצ"ב כנספח ד' לעתירה.

9. כמובטח בקדימון, בערבו של אותו יום שודרה תכנית "המקור" בשעת צפיית שיא בערוץ 13. בתכנית, שודרו ראיונות עם מספר עדי תביעה אשר לצד מסירת גרסה בנושא עליו נחקרו במשטרה ועליה הם צפויים להעיד בבית המשפט, אף עומתו עם גרסאות של נחקרים אחרים ועם מסמכים מתוך חומר החקירה שהודלף לכתב. עד כמה הרחיקו הדברים לכת ניתן ללמוד מכך שאחד מעדי התביעה אשר מסר בראיון עמדה שסותרת לכאורה את הנטען בכתב האישום, נתבקש, לאחר שעומת עם נתונים סלקטיביים ומסולפים שהוצגו לו, לבחון מחדש את עמדתו.

10. נדמה שאין צורך להכביר מילים על מנת לעמוד על חומרת הדברים. על עינוי הדין הנורא של העותרים נוכח משפט השדה שנערך להם ושלא זכור כדוגמתו; על חציית כל קו אדום בהסכמתם של מספר עדי תביעה להתראיין לתכנית בנושא עדותם תוך הפרת האיסור המפורש שהוטל עליהם; על ההשפעה הפסולה והאסורה שיכולה להיות לתכנית, על מסריה המגמתיים, על יתר עדי התביעה; על מראית פני הצדק; על כבודו של בית המשפט; ובאופן כללי, על הפגיעה האנושה בזכותם של העותרים להליך הוגן כשהם אמורים ליהנות מחזקת החפות המסורה לכל אדם במדינת חוק עד שבית משפט מוסמך, לא זה של הכיכרות, יקבע אחרת.

הפרק הנ"ל של תכנית "המקור" מיום 21/5/20 ניתן לצפייה באתר המרשתת של ערוץ 13², והוא מצורף לשם הנוחות על גבי החסן נייד מצ"ב כנספח ה' לעתירה.

11. ביום א', 24/5/20, התקיימה ישיבת הקראה בתיק. בדיון, בקשו הח"מ מבית משפט קמא הנכבד, על רקע שידור תכנית 'המקור', שיורה למאשימה לפנות לעדי התביעה ולהזהירם מפני ראיונות לתקשורת. הובהר כי הפניה לבית המשפט נעשית בלית ברירה נוכח תשובת המשיב (נספח ד' לעתירה) לפניית הח"מ (נספח ג' לעתירה).

12. בתשובתה לדברים, ציינה באת כוח המאשימה שעוד לפני פניית הח"מ, קיבלו נציגי המאשימה החלטה לפנות לכל עדיהם ולהתריע בפניהם כמבוקש.

² קישור שנצפה לאחרונה ביום 21/05/2020: קישור לפרק הנ"ל של תכנית "המקור", באתר המרשתת של ערוץ 13: <https://13tv.co.il/ilem/news/hamakor/season-18/episodes/v1jfl-2022704>

13. בית המשפט הנכבד אף ציין בהחלטתו הקצרה מאותו יום שהוא רושם לפניו את התחייבות המאשימה, זאת מן הסתם נוכח חשיבותם הברורה של הדברים.

פרוטוקול דיון בית המשפט מיום 24/5/20 והחלטת בית המשפט קמא הנכבד מאותו יום מצ"ב כנספחים ו' ו-ז' בהתאמה.

14. להשלמת התמונה יוער כי לאחר דברים אלה התפרסם נוסח פנייתה של המאשימה לעדי התביעה³. המעט שניתן לומר על נוסח זה הוא שמדובר בנוסח רפה, במיוחד כאשר משווים אותו לנוסח האזהרה לפיו מוזהרים העדים במסגרת חקירתם המשטרית (ראו נא להשוואה הנוסח שצורף לנספח ג' לעתירה).

ב. ההדלפות והתדרוכים נושא העתירה והסעד המבוקש

15. עוד ביום 24/5/20, בערבו של יום תחילת המשפט וטרם יבשה הדיו מעל החלטת בית המשפט המחוזי, פרסם עיתונאי אחר של חדשות 13 ידיעה נוספת שמקורה בהדלפה אשר מלווה בתדרוך חמור של מקור משפטי עלום.

16. תחת הכותרת "הראיה החדשה בתיק 4000", פורסמו ברשתות החברתיות הדברים הבאים: "רישומים פנימיים של שלמה פילבר בזמן אמת מאשרים כי נתניהו ביקש ממנו לפעול לטובת בזק ואלוביץ". לדברי הכתב, "לידי הפרקליטות הגיעו בשבועות האחרונים רישומים פנימיים של עד המדינה שלמה פילבר בזמן אמת על נושאים שאתו שוחח ראש הממשלה בנימין נתניהו. באותם רישומים שהגיעו מחקירה אחרת (חקירת בזק) רושם פילבר על אותה פגישה המכונה 'פגישת הכורסאות' שבמסגרתה נתניהו הורה לפילבר עם האצבע להיטיב עם אלוביץ' ובזק, נתניהו הכחיש את דבר קיומה של הפגישה ואותם רישומים מצביעים כי אכן נערכה פגישה שכזו. ברישומים אף נרשם שמו של אלוביץ'. לפני כחודש וחצי בצעד חריג העיד פילבר ואישר את הרישומים ואת העובדה שאכן רשם על אותה פגישה. מדובר בראיה חזקה מאוד לטובת התביעה".

הפרסום מיום 24/5/20 כפי שמופיע באתר חדשות 13 (באותו הרעיון שהובא ברשתות החברתיות אך לא באותן המילים) מצ"ב כנספח ח' לעתירה.

17. נוכח חוסר המעש של המשיב אל מול ההדלפות והתדרוכים החמורים שהלכו והחמירו עוד, גברו הפרסומים פורצי הגבולות ומזהמי ההליך. ביום 2/6/20 פרסם עיתונאי שלישי מחדשות ערוץ 13, קטעים מתוך השלמת החקירה שנערכה לעד המדינה שלמה פילבר לאחר הגשת כתב האישום. לדבריו, בהשלמת החקירה הציגו למר פילבר רישום שערך בעניין פגישתו עם ראש הממשלה. ברשתות החברתיות כתב הכתב שמדובר ב"ראיה שמוגדרת על ידי גורמי חקירה – ראית זהב". למחרת היום, הוסיף הכתב ופרסם פרטים נוספים מתוך אותו רישום.

³ נוסח מכתב ששלחה המאשימה לעדי התביעה פורסם בחדשות ערוץ 2 (עמית סגל, 10/6/20). המכתב נושא כותרת "מגע עם כלי תקשורת בנוגע לעדות" ופונה לעדים באופן הבא: "1. הנך נמנה על עדי התביעה בתי"פ 67104-01-20 מדינת ישראל ני נתניהו ואחי, אשר נפתח ביום 24/5/2020 בבית המשפט המחוזי בירושלים. 2. אנו מבקשים להבהיר כי חל איסור לשוחח אודות הנושאים עליהם נשאלת בחקירתך בתיק זה. ובכלל זה הנך נדרש להימנע מלהתראיין אודות הנושאים הצפויים לעלות בעדותך".

הפרסום מיום 2/6/20 ניתן לצפייה באתר המרשתת של ערוץ 13⁴, והוא מצורף לשם הנוחות על גבי החסן נייד מצ"ב כנספת ט' לעתירה.

18. בעקבות פרסומים אלה פנו הח"מ למשיב בשנית (להלן: **"הפניה השניה"**).

פניית הח"מ למשיב מיום 4/6/20 מצ"ב כנספת י' לעתירה.

19. בפנייתם השניה, הפצירו הח"מ במשיב שיורה על חקירה לחשיפת מקור ההדלפה, ולא פחות חשוב - לחשיפת המתדרכים האלמוניים שתדרכו את הכתבים באופן שחוטא לאמת וכינו ראיה זו "ראיית זהב" שמחזקת את התביעה. הח"מ אף הציגו במכתבם דוגמא בודדה מיני רבות לאופן המסולף בו הוצגה עדותו של מר פילבר. הח"מ עשו כן משום שברור שרק נקיטת צעדים נחרצים לאיתור הגורמים, המזלזלים בדין ובעקרון של ניהול הליך הוגן, ומיצוי הדין עמם, ירתיעו אחרים מלפעול כמותם.

20. למרות בקשת הח"מ כי המשיב ישיב לפנייתם השניה בהקדם על מנת שיוכלו לשקול את המשך צעדיהם בנושא, עד לרגע הגשת עתירה זו נמנע המשיב מלהגיב לה.

21. בכך לא תמה מסכת האירועים נושא העתירה שכן, ביום 10/6/20 נאלצו הח"מ לפנות למשיב בשלישית (להלן: **"הפניה השלישית"**).

פניית הח"מ למשיב מיום 10/6/20 מצ"ב כנספת יא' לעתירה.

22. הרקע לפניה זו היה פרסום צפוי של תכנית "המקור" שתוכננה לאותו ערב, אשר על פי הקדימון לה צפויות היו להיות משודרות בה הקלטות רבות מתוך חומר החקירה שהגיע לכתב, בהן שיחות בין עד תביעה מרכזי, אילן ישועה, לבין העותרים.

23. בפניה השלישית ציינו הח"מ, בין היתר, שהדברים הרחיקו לכת עד כדי כך, שהפעם מדובר בהדלפות של חומר חקירה שאפילו עדיין לא מצוי בידי העותרים. הח"מ התריעו בפני המשיב שהשתלשלות העניינים המתוארת לא מותירה מקום לספק שהעדר תגובה נחרצת מצדו כמבוקש, כמוה כמתן הרשאה להמשך ההדלפות, התדרוכים והפרסומים האסורים. הח"מ שבו והזהירו מפני הפיכת המשפט הפלילי לקרקס והזכות להליך הוגן למליצה ריקה ואף עמדו על הפגיעה האנושה באמון הציבור בשלטון החוק, מראית פני הצדק והזכות להליך הוגן.

24. גם בפניה השלישית חזרו הח"מ ודרשו מהמשיב כי יורה על פתיחה בחקירה לאיתור מקור הדלפת חומר החקירה לעיתונאים ולאיתור הגורמים שתדרכו אותם.

⁴ קישור שנצפה לאחרונה ביום 14/06/2020: קישור לפרק הנייל של תכנית "המקור", באתר המרשתת של ערוץ 13: <https://13tv.co.il/item/news/hamakor/season-18/episodes/v1jfl-2022704>

25. מכיוון שפנייתם השניה של הח"מ לא זכתה למענה, ציינו הח"מ שימתינו מספר ימים בתקווה למענה מצדו של המשיב בטרם יפנו לערכאות בבקשה לסעד שיעשה צדק. עד למועד הגשת העתירה, לא התקבלה תשובת המשיב גם לפניה זו.
26. ביום 10/06/20 שודרה התוכנית שכללה, כמובטח, קטעי שמע רבים משיחותיהם של העותרים עם עד התביעה, אילן ישועה.
27. הפרסום מיום 10/6/20 ניתן לצפייה באתר המרשתת של ערוץ 13⁵, והוא מצורף לשם הנוחות על גבי החסן נייד מצ"ב כנספח יב' לעתירה.
27. אלו הם פרסומי ההדלפות והתדרוכים האסורים שעומדים ביסוד העתירה והסעדים המתבקשים במסגרתה.
28. כאמור בפתחם של דברים, בתוך עמנו אנו חיים וברי כי פרסומים סביב משפטים מתוקשרים הם חלק מהחיים בעידן תקשורת.
29. עם זאת, כפי שהובהר ועוד יובהר להלן, לתפיסתנו, נסיבות המקרה מחייבות את התערבותו של בית משפט נכבד זה על מנת לשרטט את הגבולות הנדרשים מאנשי התביעה ומעדי התביעה. התערבות זו נדרשת נוכח ריבוי העצום של ההדלפות; חומרתם ההולכת ומוקצנת של הפרסומים, עד כדי קריאת תיגר על בית המשפט - כאילו משפטים "האמיתיים" של העותרים מנוהלים בתקשורת; וביצוען של עבירות אגב פרסומים אלה באופן שמזהם את ההליך הפלילי באורח חסר תקדים.

ג. התוצאות החמורות של ההדלפות - מבט צופה פני עתיד

30. גל ההדלפות הפליליות כבר גרם לעותרים נזקים עצומים. בטרם זכו עיניהם לשזוף את חומר החקירה, ובטרם שהתאפשר להם להעלות את טענותיהם בשימוע, כבר נוצרה פגיעה בזכותם של העותרים להליך הוגן. הוא שימש גם בסיס למסע חסר תקדים של פרסומים, מאמרי דעה ולחצים ציבוריים ללא כל שיעור ומידה.
31. אין זה רלוונטי כלל ועיקר אם הייתה ללחצים אלה השפעה בפועל. העקרון המצדיק מניעת לחצים אלה נוגע למושג הבסיסי והיסודי של אמון הציבור במערכות החקירה והאכיפה. הוא נוגע לזכויות החשוד להליך הוגן. הוא נוגע לזכותם של העותרים להליך נקי, משוחרר מכל שאלה או תהיה האם הלחצים השפיעו, אם לאו. והוא נוגע - במקרה הזה ובמקרים אחרים שיבואו בעתיד - לזכותם של

⁵ קישור שנצפה לאחרונה ביום 14/06/2020: קישור לפרק הנייל של תכנית "המקור", באתר המרשתת של ערוץ 13: <https://13tv.co.il/item/news/hamakor/season-18/episodes/evzlv-2029650/>

מקבלי ההחלטות לפעול כשהם משוחררים מכל לחצים פסולים, וכשהם לא נדרשים לגלות תכונות של מלאך ולנתק עצמם מכל ביקורת ציבורית שמטרתה להשפיע עליהם לפעול באופן מסוים.

32. עתירה זו צופה פני עתיד לדרך ניהול המשפט. המשך ההתנהלות הלא חוקית שתוארה לעיל - עלול לגרום ל"קלקול" המשפט אם לא ינקטו צעדים נחרצים למנוע זאת.

33. לא ניתן לקבל עמדה שמשמעותה שהמשפט האמיתי מתנהל בתקשורת. הסכנה לניהולו התקין של המשפט היא ברורה ומיידית.

34. לכך מכוונת העתירה על הסעדים המבוקשים שבה.

ד. דחיפות מתן הסעד

35. הדלפות חומר חקירה והעברת מידע בדרך של תדרוכים מגמתיים ופסולים היתה נחלתם של העותרים משך החקירה ומאז שהסתיימה ועד היום. העותרים הבליגו לאורך התקופה אך עתה, נוכח הקצנת הפרסומים ובמיוחד משהחל משפטם הפומבי, הם מבקשים סעד דחוף מבית משפט נכבד זה.

36. ראשית, משום שגדשה הסאה. כפי שהובהר בעתירה זו, היעדר מעש ותגובה נחרצת כמבוקש נתפס כמתן הרשאה. על כן התרבו ההדלפות והתגברה תעוזת המדליפים והמתדרכים. בענייננו, לא יכול להיות ספק שגבולות נחצו מקום בו על פני הדברים נראה שבמקביל לניהול ההליך הפלילי מנהלים גורמים מתוך רשויות האכיפה או עדי תביעה המחזיקים ברשותם חומר חקירה, מאבק תקשורתי בזירה שמתיימרת לנהל את "המשפט האמיתי". ככל שאלה הם פני הדברים, ברור שיש לנהל חקירה כדי למנוע את המשכו. הנוק שנגרם לעותרים שמשפטם נפתח הוא נזק ממשי וקונקרטי. מצוות החוק והפסיקה, כפי שנראה להלן, היא שאת העבריינים יש לחשוף ולהביא לדין.

37. שנית, משום שהסעדים המבוקשים מתייחסים להדלפות ולתדרוכים ספציפיים בעיתוי שאינו מקרי. אלה רבו כמעין המתגבר עובר לפתיחת המשפט ומיד לאחריו. הן תוכן ההדלפות והתדרוכים והן העיתוי שנבחר מלמדים על כך שהם נועדו להפעיל לחץ על העדים ולהשפיע על מהלך המשפט.

38. שלישית, מתוך החשש הכבד שאם נוכח הכוונה הכמעט מוצהרת שהיתה במקבץ הדלפות ותדרוכים אלה להשפיע על עדים, על מהלך המשפט ועל תוצאותיו, לא תתקל תופעה זו בתגובה נחרצת לאיתור המדליפים והמתדרכים למיניהם, יהפוך המשפט לקרקס וזכותם של העותרים להליך הוגן בבית המשפט - למליצה ריקה. כך יפגעו פגיעה אנושה גם מראית פני הצדק ומעמדו של בית המשפט כמקום היחידי בו מתנהל המשפט ומוכרע הדין.

39. רביעית, במיוחד משהחל משפטם הפומבי של העותרים, לא יכולה להישמע טענה ולפיה חוסים ההדלפות והתדרוכים תחת אצטלת "זכות הציבור לדעת". טענה זו, אינה יכולה להישמע מקום בו

החל להתנהל משפט פומבי שבו תשמענה כל ראיות התביעה וההגנה. הדלפות מגמתיות בעת הזו אינן יכולות להיות מכוונות לזכותו של הציבור לדעת שכן הציבור ידע את כל שיש לדעת מתוך הראיות שיובאו בפני בית המשפט על ידי התביעה וההגנה. לכן הטעם היחיד שיכול להצדיק הדלפות ופרסומים מגמתיים הוא רצון להשפיע על עדים, רצון להשפיע על בית המשפט או פרסום לגוף התקשורת - כולם שיקולים פסולים.

40. חמישית ופחות חשוב, משום שבמקרים שפורטו, החקירה לאיתור-מקור ההדלפות וחשיפת המתדרכים במקרים הקונקרטיים לגביהם מתבקש הסעד, היא מעשית. זאת לאור - תוכן ההדלפות; התדרכים המגמתיים שבאו לתמוך בטענות התביעה בכתב האישום; אזכורם של גורמי אכיפה באופן מפורש על ידי אחד הכתבים כגורמים המתדרכים; והעובדה שפורסמו הקלטות שמצויות בידי גורמים מעטים בלבד.

ה. הדין החל על הדלפות

ה.1. הדלפות על-ידי עובדי ציבור מהוות עבירות פליליות

41. מושכלות יסוד הן כי הדלפת חומר חקירה (כמו גם הדלפות של מידע בדבר דיונים פנימיים ברשויות התביעה) על-ידי עובדי ציבור, אשר מצויים בשליטתם והגיעו לידיהם מכוח תפקידם הציבורי, ומוחזקים על-ידם בנאמנות – עולה כדי עבירות פליליות.

כך קובע סעיף 117(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 ("גילוי בהפרת חובה"):

"עובד הציבור שמסר, ללא סמכות כדין, ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו, לאדם שלא היה מוסמך לקבלה, וכן מי שהגיעה אליו ידיעה בתוקף תפקידו כעובד הציבור, ולאחר שחדל מהיות עובד הציבור מסרה, ללא סמכות כדין, לאדם שלא היה מוסמך לקבלה, דינו - מאסר שלוש שנים".

והדברים אף עשויים לעלות כדי עבירה של הפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין.

42. כך גם נקבע על-ידי בית המשפט בפרשה המצערת בעניינה של הפרקליטה הבכירה לשעבר, עו"ד ליאורה גלט-ברקוביץ, אשר הדליפה חומר חקירה לתקשורת ערב בחירות. עו"ד גלט-ברקוביץ הורשעה במסגרת הסדר טיעון בהרשעה פלילית בעבירה של גילוי בהפרת חובה (כאשר במסגרת הסדר הטיעון הושמטה מכתב האישום העבירה של מרמה והפרת אמונים), תוך שבית המשפט ביקר בחומרה את פעולותיה (ר' ת"פ (ת"א) 10106/03 מדינת ישראל נ' ברקוביץ' (פורסם בנבו, 16.3.2005)):

"הנאשמת הפרה את חובת הסודיות הכללית שהיא חבה כלפי המערכת, שבה היוותה נדבך חשוב, וכלפי הציבור בכלל, המצפה שחובת סודיות כזו תשמר.

...
פעלה הנאשמת משיקולים זרים, שאינם מקצועיים, כשלא טובת החקירה וקידומה עומדים בראש מעייניה".

43. באשר לחובה החלה על עדי תביעה שלא למסור פרטים על תכני חקירתם, ניתן ללמוד מתוכן האזהרה בה מוזהרים עדי אלה בחקירותיהם ועליה הם נדרשים לחתום:

"אני [שם הנחקר] ת.ז. [] מצהיר בזאת כי ביום [] במהלך חקירתי בה נחקרתי ע"י [] הובא לידיעתי כי כל העברת ידיעה ומסירת פרטים על תוכן חקירה זו, או על עצם קיום החקירה, עלולה להוות עבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי חוק העונשין תשל"ז-1977 אני מתחייב בזאת שלא למסור כל מידע על עצם קיום החקירה ועל תוכן החקירה לגורם כלשהו למעט לעורך דיני".

44. ודוק, רשויות החקירה, המחייבות את נחקריהן לחתום על הצהרה, מחויבות לעמדה לפיה מסירת מידע בניגוד לה עלולה להוות מעשה עבירה. שאם לא כן, החתמת הנחקרים על הצהרה זו היא שימוש לרעה בכוחה.

ה.2. נקודת המוצא היא כי קיימת חובה בדין לחקור הדלפות

45. נוכח חומרתן של ההדלפות - פסיקתו של בית המשפט הנכבד קבעה זה מכבר כי נקודת המוצא הינה כי מקום בו מתרחשת הדלפה לתקשורת של מסמך מתוך חומר החקירה, קיימת חובה שבדין לפתוח בחקירה בעניין ההדלפה. בפרט כך, מקום בו מדובר בהדלפות מרובות.

46. כך היה בעתירתו של ח"כ אביגדור ליברמן, לאחר שתלונתו בקשר עם הדלפה של חומרי חקירה שנאספו בחקירה שנוהלה נגדו - לא הובילה לפתיחה בחקירה. עתירה שהגיש ח"כ ליברמן הובילה לכך שבית משפט נכבד זה חייב את המדינה לפתוח בחקירה (ר' בג"ץ 2511/08 ליברמן נ' פרקליט המדינה (17.11.2008)):

"לאחר שעיינו בתגובת המדינה, ומשמצאנו כי אין מחלוקת על כך שמסמך מוכמן מתיק החקירה בעניינו של העותר הודלף לתקשורת, נראה לנו כי טוב יעשה המשיב אם יורה להוסיף ולחקור בעניין, ולכך שני טעמים: ראשית, זו מצוותו של המחוקק בסעיף 59 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ושנית, נוכח כך שרבו ההדלפות מסוג זה".

47. על הכלל לפיו חובת הרשויות היא לפתוח בחקירה כל אימת שנודע להן על ביצוע עבירה (כאשר החריג לכלל הינו קבלת החלטה, מנומקת ומתוך שיקול דעת, שלא לפתוח בחקירה) ר' למשל פס' 13 לפסק דינה של כב' השופטת ד' דורנר בע"א 1678/01 מדינת ישראל נ' וייס, פ"ד נח(5) 167 (2004).

48. בעניינו של ח"כ ליברמן, החקירה שנפתחה לא נוהלה בנחישות הראויה, דבר שהוביל לעתירה נוספת מצידו. בית משפט נכבד זה אמנם דחה בסופו של דבר את העתירה, אך הדגיש כי קיימת חשיבות רבה לביצוע בדיקה וחקירה בעניינן של הדלפות סמוך ככל הניתן למועד ההדלפה (ר' דברי כב' השופט א' רובינשטיין בבג"ץ 1736/10 ליברמן נ' מנהל המחלקה לחקירות שוטרים, בפסקה כ"ג (פורסם בנבו, 2.10.2011) ("בג"ץ המחלקה לחקירות שוטרים")):

"משאירעה ההדלפה, היה מקום לערוך 'בדק בית', ולא להתין לעתירה בעניין, ומשנוהלה חקירה היה צורך לפעול בנחישות לאיתור המדליף. כך, לבל יוצר

מצב לפיו החושד כי כאשר חלק מן הרשויות אינן ששות לפעול ימצאו דרך לכך, לא תמיד יהא חושד בכשרים; ואיננו מדברים אך במקרה דנא, או בו דווקא".

ר' בעניין זה גם את דברי כב' השופטת א' חיות (כתוארה אז) בבג"ץ המחלקה לחקירות שוטרים בעמ' 14.

49. כפי שראינו לעיל, בענייננו מדובר בהדלפות מרובות, חוזרות ונשנות, בקנה מידה חסר תקדים; וכאשר ביחס לחלק ניכר ביותר מאותן הדלפות, אין ולא יכול להיות ספק כי מבחינה מעשית הן יכלו לבוא רק מצד מי שהייתה לו גישה בלעדית לחומרי החקירה, קרי רשויות החקירה או רשויות התביעה שליוו את החקירה (או - במקרים מסוימים - עדים שמסרו עדות בחקירה).

50. בהתאם, נקודת המוצא בענייננו היא כי קיימת חובה בדין להורות על בדיקה וחקירה בעניין אותן הדלפות.

51. הדברים נכונים מקל וחומר בהתחשב בכך שההדלפות הפכו ל"מכת מדינה". לא במקרה ציין בית משפט נכבד זה, בעתירתו הראשונה של ח"כ ליברמן, כי ראוי לפתוח בחקירה "נוכח כך שרבו ההדלפות מסוג זה". הדברים נאמרו בשנת 2008, בעתירה שנגעה להדלפה בודדת של מסמך אחד. למגינת הלב, מאז לא פסו ההדלפות מן הארץ; ההיפך הוא הנכון. המקרה של העותרים מוכיח זאת היטב.

ה. 3. מלבד עבירות פליליות, הדלפות על-ידי עובדי ציבור גורמות לשורה של נזקים כבדים

52. כאן המקום להדגיש כי בתי המשפט עמדו לא אחת על היות ההדלפות על-ידי עובדי ציבור תופעה שהיא רעה חולה - מעבר להיותה עבירה פלילית חמורה - אשר מסבה נזקים כבדים ופגיעות קשות לזכויות מוגנות ולאיינטרסים ציבוריים.

פגיעה בזכויותיו של החשוד

53. קיומן של ההדלפות פוגע פגיעה קשה בזכותו של החשוד לקיומו של הליך הוגן, נקי וחותר לחקר האמת. עמד על כך כבוד השופט א' רובינשטיין בבג"ץ המחלקה לחקירות שוטרים, בפסקה כ"ג:

"לא אכחד, כי קשה שלא לבטא אי נחת מהתנהלות הרשויות ומן הטיפול בהדלפה שעליה נסבה העתירה. התופעה של הדלפה מחדרי החקירות, בעיקר בחקירות רגישות ומתקשרות, היא רעה חולה. בכך יש לפגוע לא רק בזכות החשוד להליך הוגן, אלא גם באינטרס הציבורי בניהול חקירה תקינה שתניב תוצאות, וכן באמון הציבור ברשויות האכיפה והתביעה, שהחקירה היא אובייקטיבית ונטולת משוא פנים, וכי ההליך נקי וחותר לחקר האמת. המחיר של התנהלות כגון דא הוא כבד, והניזוק העיקרי הוא הציבור כולו. לאו מילתא זוטרותא היא. על רשויות החקירה והתביעה לעשות מאמץ שהדלפות מסוג זה לא יישנו, תוך שיהא נהיר למדליפים כי לא תהא פניה לסדר היום כאילו לא אירע דבר, וכי המדליף עלול לשלם מחיר אישי שכן 'תפקידם של אנשי

המשטרה אינו מחסן אותם מפני חקירה, אלא דווקא מציב בפניהם סטנדרטים גבוהים במיוחד של חובות אמון, הגינות והקפדה על קיום החוק' (דנג"צ 7516/03 נמרודי נ' היועץ המשפטי לממשלה [פורסם בנבו] (השופט- כתארו אז- מצא); בג"צ 10243/03 ארדן נ' היועץ המשפטי לממשלה הנזכר מעלה, 318)." .

54. כן ראו דבריו של כב' השופט א' א' לוי בבג"ץ 5699/07 פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה, בפסקה 65, פ"ד טב(3) 550 (2008):

"במציאות של ימינו, עוד קודם שעזב מסמך משפטי את שולחנו של היועץ המשפטי לממשלה, נפרש הוא באותיות של קידוש לבנה מעל דפי העיתון היומי. פרטים מוכמנים מחדרי חקירות נמסרים במהירות הערב. ראיות, שמקומן בתיקי חקירה, נחשפות בידי כתבים בשמם של "מקורות יודעי-דבר". עדי מפתח נשלחים אחר כבוד, לא בידי רשויות החקירה חלילה כי אם בידי עיתונאים, אל מכשיר הפוליוגרף למען יראו הכל אם דוברי אמת הם. בבוקרו של יום עשוי אדם לגלות כי הוא אשם ולעת ערב כי זכאי הוא – הכל תלוי בפרשן, בכתב ובעורך היומי. נגע זה, שפשה במקומותינו בפרט באחרונה, לא פסח גם על הפרשה שבפנינו. אפשר כי מוקדם, מוקדם מדי, השלימו עמו הגורמים הממונים על אכיפת החוק, ואפשר כי הטיפול בו היה מעבר לכוחותיהם".

פגיעה באמון הציבור ברשות ובפעולותיה ובאינטרס הציבורי בניהול חקירה תקינה

55. לצד הפגיעה הקשה בזכותו של החשוד לקיומו של הליך הוגן, מתקיימת פגיעה חמורה גם באינטרס הציבורי לקיומה של חקירה תקינה, ובאמון הציבור ברשויות האכיפה. ר' בעניין זה דבריה של כב' השופט חיות (כתוארה דאז) בבג"ץ המחלקה לחקירות שוטרים בעמ' 14:

"הדלפת פרטים מתוך חדרי החקירות או ממשרדי הפרקליטות בעת הימצא החקירה בעיצומה, היא תופעה שפגיעתה רעה הן בהיבט של זכויות החשוד והן בהיבט הנוגע לאימון הציבור ברשות ובפעולותיה. על כן, בעניינים אלה מוטב להכות בברזל בעודו חם' ולמצות את אפשרויות הבירור והבדיקה ככל הניתן מיד עם היוודע דבר ההדלפה".

וכן את דברי כב' השופט עמית בע"א 9705/11 גלט ברקוביץ נ' קרא, בפסקה 49 (פורסם בנבו, 21.1.2014):

"הדלפה מחקירה משטרתית נתפסת כתופעה שפגיעתה רעה – היא עלולה לפגוע בחקירה ולשבש אותה; עלולה להעביר את מרכז הכובד בשאלת אשמה או חפות מבתי המשפט אל כיכרות העיר האמיתיות והוירטואליות; עלולה לפגוע באמון הציבור ובנכונותו של הציבור או של החשוד לשתף פעולה עם רשויות החוק; עלולה לחשוף שיטות פעולה ודרכי פעולה של המשטרה ושל התביעה; ועלולה לפגוע בפרטיותו ובכבודו של עד או חשוד".

וכן ראו את דברי כב' השופט רובינשטיין בבג"ץ המחלקה לחקירות שוטרים, בפסקה כ"ג לעיל.

56. כפי שעמדנו בעתירה זו לעיל בהרחבה - ההדלפות בענייננו מהוות שיא (או ליתר דיוק, שפל) של ממש בפגיעה בזכויותיהם המוגנות של העותרים, כשם שהן מהוות נזק עצום לאמון הציבור ולאינטרסים הציבוריים הנזכרים לעיל.

1. בטרם סיום

57. כאמור לעיל, החקירות בעניינם של העותרים לוו בשטף בלתי פוסק של הדלפות. רבות מהדלפות אלה בוצעו לפני שנמסרו חומרי החקירה לב"כ החשודים.
58. בנסיבות אלה, הימנעותו של המשיב מפתיחה בחקירה היא בלתי סבירה באופן קיצוני ומצדיקה התערבותו של בית משפט נכבד זה.
59. מדיניות זו, אינה מתיישבת עם חובותיו החוקיות והציבוריות של המשיב. היא משדרת שדר ברור לרשויות החקירה והתביעה, כי ניתן להמשיך בהדלפות באין מפריע. אין ספק, כי מדיניות אי-האכיפה בה נוקט המשיב מאפשרת לתרבות ההדלפות, ולתרבות המשפט התקשורתית הנובעת ממנה, לא רק להמשיך להתקיים - אלא ללכת ולהתגבר עם חלוף השנים, ומפרשה לפרשה. לתרבות הדלפות זו יש השלכות קשות לא רק על אמון הציבור, אלא לא פחות מכך על זכותם של חשודים ונאשמים לחקירה הוגנת ולמשפט הוגן. עמד על הדברים, לפני למעלה מעשור, גם המשנה לנשיא בית המשפט העליון, כבוד השופט מישאל חשין, בראיון שנתן שבו אמר, בין היתר⁶:

"כיצד אתה רואה את התערבות התקשורת בפרשות קצב ורמון?"

הדלפות לתקשורת תמיד היו, אבל בזמן האחרון יש הרגשה שמדובר בשצף קצף, נהר סואן וגועש של הדלפות. בישיבת הממשלה, למשל, מדליפים דברים לתקשורת תוך כדי הישיבה וזה איום ונורא מבחינת סדרי הממשל. הדברים הגיעו לשיאם בפרשת הנשיא ובפרשת השר רמון. איני יודע למי להפנות אצבע מאשימה, אבל אני מדבר גם על המשטרה וגם על הרשויות. יש הרגשה שמשפטם של הנשיא והמשפט של רמון נפרסים על גבי העיתון.

הבעיה היא שבתי משפט נמצאים תחת לחצים אדירים מכל פרסומי התקשורת, ושופט צריך להיות אדם-על כדי לנתק עצמו מכל מה ששמע או ראה, ולנהל משפט כמו שצריך. שופטים מושפעים גם בתת-הכרה משום שבסופו של דבר, אנחנו חיים באווירה מסויימת. מקצת מן התקשורת, לדוגמא, כבר זיכתה את השר רמון, ושופט צריך להיות עשוי מברזל כדי להתעלם מכל מה ששמע סביבו. אם אנשים בני משקל אומרים שצריך לזכות מישהו, זה משפיע. כי אחד כותב על זה, ואז עוד אחד כותב על זה, ועוד אחד, וזה מגיע למסה קריטית.

אסור שהמשטרה והפרקליטות יעסקו בהדלפות. חייבים להפסיק את זה, לתפוס כאן פעם אחת מישהו ולשלוח אותו לביתו, כדי להראות שאסור.

ההדלפות עושות עוול משפטי לנשיא?

כן. חד וחלק. אין שום ספק בזה. התערבות התקשורת פוגעת חד-משמעית בהליך השיפוטי. הרעיון של ההליך השיפוטי הוא לעשות צדק בבית המשפט, כל הדרך לשם זו רק ההכנה ואין לתקשורת מה לחפש שם. כל ההתערבות הזו עלולה להשפיע על שופטים ועל עדים שעשויים לפחד. אם תשאלו אותי, הנשיא היום כבר הורשע."

⁶ ראיון לעיתונאי אבירם זינו, פורסם באתר Ynet ביום 17.10.06 - <https://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-3315665,00.html>

ודברים אלו שנאמרו עוד בשנת 2006, נכונים היום מקל וחומר, נוכח שטף ההדלפות והסיקור התקשורתי בו חזינו בפרשה נשוא עתירה זו.

60. לכך מצטרפת העובדה שפניותינו למשיב כלל לא זכו למענה וממילא הוא אינו מבאר מדוע לא יפתח בחקירה כמצוות החוק והפסיקה.

61. בשולי הדברים נזכיר גם, כי מדיניות המשיב של 'שב ואל תעשה' בעניין חקירת הדלפות ואכיפת הדין כנגדן עומדת בסתירה אפילו למדיניות פרקליטות המדינה בנוגע לעיון בחומר חקירה, כפי שהיא גובשה בהנחיית פרקליט המדינה מס' 14.8 ("בקשה מצד גורמים שונים לעיין במידע המצוי בתיק חקירה"). הנחיה זו קובעת הוראות מצמצמות באשר לאפשרות העיון בחומר חקירה, בוודאי כאשר מדובר בשלב החקירה, ולעתים אף לאחריו, בשלב ניהול משפט פלילי.

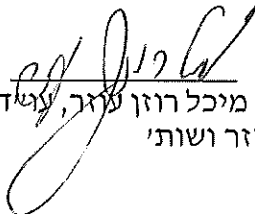
הנחית פרקליט המדינה מצ"ב כנספת יג' לעתירה.

ז. סוף דבר

62. לאור כל האמור לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את העתירה ולהוציא מלפניו צו על תנאי כמבוקש בפתיח של כתב עתירה זה, לקיים דיון דחוף בעתירה ולעשות את הצו על תנאי שיוצא למוחלט.

63. כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיב בהוצאות העותרים, לרבות שכ"ט עו"ד.

64. עתירה זו נתמכת בתצהירם של העותרים.

 מיכל רוזן עוזר, עו"ד
 חן, יערי, רוזן-עוזר ושות'

 זיק חן, עו"ד

16 יוני 2020
 כ"ד סיון תש"פ

**בבית המשפט העליון בירושלים
בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק**

שאול אלוביץ' ת.ז. 042089367
ע"י ב"כ עוה"ד זיק חן, שי אילון ותאיר בן שושן
ממשרד חן, יערי, רוזן עוזר ושות'
רח' ויצמן 2 תל-אביב
טל': 03-6932077; פקס': 03-6932082

(להלן: "העותר")

- נ ג ד -

היועץ המשפטי לממשלה ומ"מ פרקליט המדינה
משרד המשפטים, רח' צלאח א-דין 29, ירושלים

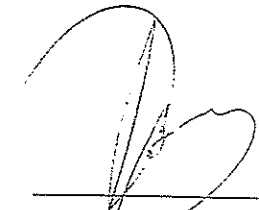
(להלן: "המשיב")

תצהיר העותר

אני הח"מ, שאול אלוביץ', נושא תעודת זהות שמספרה 042089367, מצהיר בזאת כי ההודעות שמסרתי בפסקאות הבאות שבעתירה הנ"ל הן נכונות: 1 לפרק העובדתי.

וכי ההודעות שמסרתי בפסקאות הבאות שבעתירה הנ"ל הן נכונות לפי מיטב ידיעתי ואמונתי:

2-9, 11-26, 30-32, 35-40, 57, 60.

שאול אלוביץ'

בפני, עו"ד נעה פירר, הופיע ביום 16.06.2020 מר שאול אלוביץ' הנ"ל, ולאחר שזיהיתי אותו באמצעות תעודת זהות ולאחר שהזהרתי אותו כי עליו להצהיר אמת בלבד וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, חתם בפני על תצהירו.

נעה פירר, עורכת דין
מ.ג. 54710

נעה פירר, עו"ד

איריס אלוביץ ת.ז. 056381353
ע"י ב"כ עוה"ד מיכל רוזן עוזר ונעה פירר
ממשרד חן, יערי, רוזן עוזר ושות'
רח' ויצמן 2 תל-אביב
טל': 03-6932077; פקס': 03-6932082

(להלן: "העותר")

- נ ג ד -

היועץ המשפטי לממשלה ומ"מ פרקליט המדינה
משרד המשפטים, רח' צלאח א-דין 29, ירושלים

(להלן: "המשיב")

תצהיר העותרת

אני הח"מ, איריס אלוביץ, נושא תעודת זהות שמספרה 056381353, מצהירה בזאת כי ההודעות שמסרתי בפסקאות הבאות שבעתירה הנ"ל הן נכונות: 1 לפרק העובדתי.

וכי ההודעות שמסרתי בפסקאות הבאות שבעתירה הנ"ל הן נכונות לפי מיטב ידיעתי ואמונתי:

2-9, 11-26, 30-32, 35-40, 57, 60.

איריס אלוביץ

בפני, עו"ד נעה פירר, הופיע ביום 16.06.2020 גבי איריס אלוביץ הנ"ל, ולאחר שזיהיתי אותה באמצעות תעודת זהות ולאחר שהזהרתי אותה כי עליה להצהיר אמת בלבד וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, חתמה בפני על תצהירה.

נעה פירר, עורכת דין
מ.ר. 54710
נעה פירר, עו"ד